

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

1514CE



دانشگاه تهران
دانشکده حقوق و علوم سیاسی

آزادی دینی از منظر حقوق بین‌الملل

نگارش:

سعید رهائی

استاد راهنما:

دکتر جمشید ممتاز

اساتید مشاور:

دکتر عباسعلی کدخدایی

دکتر امیرحسین رنجبریان

رساله جهت دریافت مدرک دکتری حقوق بین‌الملل

شماره
تاریخ
پیوست

جمهوری اسلامی ایران
دانشگاه تهران



اداره کل تحصیلات تكمیلی
با اسمه تعالی

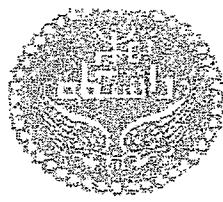
تعهد نامه اصالت اثر

اینجانب سعید هاری متوجه می شوم که مطالب مندرج در این پایان نامه / رساله حاصل کار پژوهشی اینجانب است و به دستاوردهای پژوهشی دیگران که در این پژوهش از آنها استفاده شده است، مطابق مقررات ارجاع و در فهرست منابع و مأخذ ذکر گردیده است. این پایان نامه / رساله قبل از احراز هیچ مدرک هم سطح یا بالاتر ارائه نشده است. در صورت اثبات تخلف (در هر زمان) مدرک تحصیلی صادر شده توسط دانشگاه از اعتبار ساقط خواهد شد.

کلیه حقوق مادی و معنوی این اثر متعلق به پرکرس / دانشکده / مرکز
دانشگاه تهران می باشد.

نام و نام خانوادگی دانشجو
امضاء
سعید هاری

آدرس : خیابان انقلاب اول خیابان فخر رازی - هلاکت ۵ کد پستی : ۱۳۰۴۵/۰۶۸
فaks : ۶۴۹۷۳۱۴



دانشکده حقوق و علوم سیاسی

گروه آموزشی حقوق عمومی

گواهی دفاع از رساله دکتری

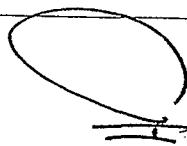
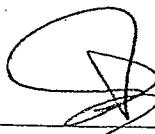
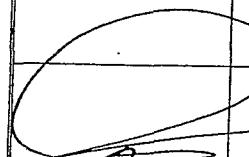
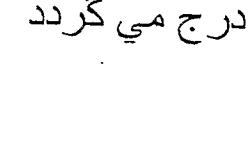
هیات داوران رساله دکتری : آقای سعید رهائی

گرایش :

در رشته : حقوق بین الملل

با عنوان : آزادی دینی از منظر حقوق بین الملل

را در تاریخ : ۱۳۸۹/۴/۲۲ با درجه کاری (نمره ۱۹,۵) ارزیابی نمود.

ردیف	مشخصات هیات داوران	نام و نام خانوادگی	مرتبه دانشگاهی	دانشگاه یا موسسه	امضاء
۱	استاد راهنمای دوم (حسب مورد)	دکتر جمشید ممتاز	استاد	دانشکده حقوق و علوم سیاسی	
۲	استاد مشاور	دکتر عباسعلی کدخداei	دانشیار	دانشکده حقوق و علوم سیاسی	
۳	استاد مشاور دوم (حسب مورد)	دکتر امیرحسین رنجبریان	استادیار	دانشکده حقوق و علوم سیاسی	
۴	استاد مدعو خارجی	دکتر سیدمصطفی محقق داماد	استاد	دانشگاه شهید بهشتی	
۵	استاد مدعو خارجی	دکتر سیدقاسم زمانی	استادیار	دانشگاه علامه طباطبائی	
۶	استاد مدعو داخلی	دکتر سیدباقر میرعباسی	دانشیار	دانشکده حقوق و علوم سیاسی	
۷	استاد مدعو داخلی	دکتر ابراهیم موسی زاده	استادیار	دانشکده حقوق و علوم سیاسی	
۸	معاون یا نماینده معاون تحصیلات تکمیلی دانشکده	دکتر سیدباقر میرعباسی	دانشیار	دانشکده حقوق و علوم سیاسی	

تذکر : این برگه پس از تکمیل هیئت تحریر تکمیلی پس از نخستین صفحه پایان نامه درج می گردد

دانشکده حقوق و علوم سیاسی

به آنان که خداوند را دوست دارند
و خدا نیز

دوستشان دارد؛
به خانواده‌ام،
به معلم،

به استاد؛

به آنان که اندیشه را به نور علم و ایمان روشن
و هستی را با ایثار قطره‌های وجود خویش تابناک کرده‌اند.

و به او، که نمونه کامل معلم بود،

هست و ...

خواهد ماند.

چکیده

بی تردید، حق بر آزادی دینی یکی از مهم‌ترین حقوق بشری است. دین بیانگر تلقی انسان از مفهوم زندگی، و رابطه انسان با جهان و ارتباط انسان با وجودی مقدس و متعالی است. و آزادی دینی، هم باورهای انسانی؛ یعنی حق انتخاب، حفظ، تغییر و یا انصراف آزادانه از یک دین؛ و هم جنبه‌های رفتاری و آئینی دینداری، از جمله انجام آئین‌های مذهبی و یا حق سازماندهی نهادهای دینی و حتی تشکیل دولت مذهبی و نحوه تعامل با سایر دولتها و ملل را شامل می‌شود؛ در نتیجه، حق برخورداری برابر از آزادی مذهبی باید توأمان، در دو حوزه اعتقاد و رفتار، فردی و یا جمعی، ملی و یا بین‌المللی تضمین شود، تا دین، جایگاه خود را در درون و برون گروههای مذهبی ملی و فرامرزی در فضایی فارغ از تخاصم، تحقیر و یا تبعیض بازیابد. تبعیض بر مبنای دین یا عقیده، بی‌حرمتی به کرامت انسانی و انکار اصول منشور ملل متحد، و این آزادی یکی از حیاتی‌ترین عناصر تشکیل دهنده هویت دین‌مداران و تصویر آنان از زندگی و حقی بسیار گستره است. این رساله با نام «آزادی دینی از منظر حقوق بین‌الملل» در پی شناخت این مسأله است که چگونه آزادی مذهب در جهان متکثراً کنونی و با توجه به قواعد و رویه بین‌المللی، عملی، محدود یا مورد حمایت حقوق بین‌الملل قرار می‌گیرد.

چیستی و ویژه‌گی‌های حق بر آزادی دینی، شناسایی و تبیین مصادیق مهم نقض آزادی دینی و جایگاه رواداری دینی در فقه اسلامی به عنوان یک نظام مطرح در حوزه آزادی دینی؛ انواع، شیوه‌ها و محدودیت‌های حق بر آشکارسازی و اجرای مذهب، چگونگی تقابل سایر حقوق و آزادی‌ها با آزادی دینی و راه حل این تعارض‌ها و راه‌کار و نحوه مداخله دولتها در آزادی دینی، و نیز منزلت تفاوت‌ها و فرهنگ‌های مختلف در تعیین بستر درست تفسیر و اجرای حق بر آزادی دینی از دغدغه‌های مهم پژوهش حاضر است.

سپاس، خداوند را سزاست و درود؛ پیامبران، خاتم آنان و خاندان پاکش را سزاوار است.

با احترام به تمام استادان و فرزانگان، و به طور خاص، استاد عزیز و ارجمند، جناب آقای دکتر جمشید ممتاز که به قدر توان اندکم از اخلاق و اندیشه پاک و راهنمایی‌های عالمنده او بهره مند شده‌ام، از او و دو استاد گرامیم؛ جناب آقای دکتر عباسعلی کدخایی و جناب آقای دکتر امیرحسین رنجبریان که مشفقاته از خرمن علم خویش بهره مندم ساخته‌اند، سپاس‌گزارم. سربلندی و توفیق روزافزون‌شان را از خداوند بزرگ مسأله دارم.

فهرست مطالب

مقدمه:

بخش اول

مفهوم آزادی دینی، حوزه و شیوه‌های ابراز آن/۱

۱۱	مقدمه
۱۲	فصل اول: مفهوم آزادی دینی و حوزه درونی آن
۱۲	گفتار اول: مفهوم آزادی دینی
۱۳	مبحث اول: مفهوم غیرحقوقی دین
۱۵	مبحث دوم: مفهوم حقوقی دین
۱۹	مبحث سوم: ماهیت و ویژگی‌های حق برآزادی مذهب
۲۰	بند اول: حقانیت و حق بودن آزادی دینی
۲۱	بند دوم: ویژگی حق برآزادی دینی
۲۳	گفتار دوم: حوزه درونی آزادی دینی
۲۴	مبحث اول: ارتباط حوزه درونی اعتقاد با اجبار ظاهری
۲۷	مبحث دوم: علل عدم توصیف اجبار بر مخالفت با اعتقادات دینی
۲۷	بند اول: حق بر انتخاب به عنوان مانع بر عدم نقض آزادی دینی
۳۱	بند دوم: نقض حق بر ابراز دین به عنوان فرض اولیه
۳۵	بند سوم: عدم شایستگی عقیده به عنوان مانع بر عدم نقض آزادی دینی
۳۷	بند چهارم: وضعیت‌های ویژه به عنوان مانع در توصیف نقض آزادی دینی
۴۳	بند پنجم: عدم تفکیک دقیق حوزه‌های داخلی و ظاهری آزادی دینی
۴۷	مبحث سوم: نمونه‌هایی از نقض حوزه درونی اعتقاد توسط اجبار ظاهری
۴۸	بند اول: اجبار به وظیفه نظامی عمومی در قلمرو آزادی مذهب
۵۱	بند دوم: تضاد پرداخت اجباری مالیات با آزادی دین و اعتقاد
۵۴	مبحث چهارم: حمایت غیرمستقیم از حق برآزادی مذهب در حوزه درونی آن
۵۵	مبحث پنجم: حق بر رهائی از تبعیض دینی و نابرابری مذهبی

بند اول: مفهوم و مبنای عدم تبعیض بر اساس دین.....	۵۵
بند دوم: اصل عدم تبعیض در رویه نهادهای حقوق بشری	۵۸
بند سوم: تبعیض مشدد علیه اقلیت‌های دینی	۶۴
مبحث ششم: حق بر حفظ و تغییر دین، و یا خروج از آن.....	۶۸
مبحث هفتم: حق بر رهایی از اجبار و اکراه در دین	۷۵
بند اول: مفهوم رهایی از اکراه.....	۷۹
بند دوم: ترویج دین و اکراه در دین	۸۱
بند سوم: ارتداد	۸۹
بند چهارم: رواداری دینی و ارتداد از منظر فقه	۹۴
الف: رواداری دینی در قرآن و سنت	۹۴
ب: ارتداد به عنوان مانع برای آزادی دینی از دیدگاه فقه اسلامی	۱۰۰
۱: مفهوم ارتداد:	۱۰۲
۲: نقد و بررسی دیدگاه فقهاء در مورد ارتداد	۱۰۴
۳: روابط درون دینی و برونو دینی از منظر قرآن.....	۱۰۹
مبحث هشتم: حق بر رهایی از زجر و آزار به سبب دین	۱۱۱
فصل دوّم: حق بر ابراز دین.....	۱۱۷
گفتار اول: منابع حق بر ابراز دین و انواع ابراز آن	۱۱۷
مبحث اول: تحلیلی از منابع و اسناد حق بر ابراز دین	۱۱۷
مبحث دوم: انواع حق بر ابراز دین	۱۲۴
بند اول: عبادت (Worship)	۱۲۴
بند دوم : رعایت (Observance)	۱۲۶
بند سوم : اجرا (Practice)	۱۲۷
بند چهارم : آموزش (Teaching)	۱۳۱
الف: حق بر آموزش مذهب، به نحو کلی	۱۳۲
ب: آزادی والدین و سرپرستان در آموزش دینی کودکان	۱۳۴
ج: تعهد دولت در قبال حق بر آزادی مذهبی و اعتقادی کودک	۱۵۲
گفتار دوم : شیوه‌های ابراز دین	۱۵۴
مبحث اول: حق بر ابراز فردی و جمعی دین	۱۵۵
مبحث دوم: حق بر سازماندهی و تشکیل نهادهای مذهبی	۱۵۶
مبحث سوم : حق بر تاسیس عبادتگاهها ، مدارس و اماکن دینی و بهره‌گیری از آنها	۱۶۰
مبحث چهارم: حق بر تأسیس و اداره مراکز خیریه و انسان‌دوستانه	۱۶۲
مبحث پنجم : حق بر ساخت، نگهداری و استفاده از کالاها و نمادهای مذهبی	۱۶۳

بند اول: حق بهرهمندی از پوشش مذهبی و حجاب.....	۱۶۵
بند دوم : حق بهرهمندی از سایر کالاها و نمادهای مذهبی	۱۸۸
مبحث ششم : حق بر نوشتن، چاپ و انتشار کتب و مطالب مذهبی.....	۱۹۶
مبحث هفتم: حق بر تعلیم یک عقیده و یا مذهب در اماکن مناسب.....	۲۰۰
مبحث هشتم : حق بر درخواست و دریافت کمک مالی.....	۲۰۲
مبحث نهم: حق بر داشتن روحانی و رهبر مذهبی.....	۲۰۳
مبحث دهم : حق بر اعیاد ، اوقات و تعطیلات مذهبی.....	۲۰۶
مبحث یازدهم : حق بر رسمی سازی یک مذهب.....	۲۱۰
مبحث دوازدهم : حق بر ارتباط با افراد و گروهها در امور دینی و اعتقادی.....	۲۱۱
مبحث سیزدهم: سایر شیوه های ابراز مذهب	۲۱۴
نتیجه بخش اول	۲۱۵

بخش دوم

حدود حق بر آزادی دینی/ ۲۲۲

مقدمه	۲۲۲
فصل اول: شرایط و زمینه های حدود حق بر آزادی دینی	۲۲۹
گفتار اول: شرایط ایجاد محدودیت بر آزادی دینی	۲۲۹
مبحث اول: قانونی بودن محدودیت	۲۳۰
مبحث دوم؛ مردم سالاری دولت اعمال کننده محدودیت	۲۳۶
مبحث سوم؛ ضرورت و تناسب	۲۴۴
بند اول: ضرورت	۲۴۴
بند دوم: تناسب	۲۴۸
مبحث چهارم؛ تبعیض آمیز نبودن محدودیت ها.....	۲۵۲
مبحث پنجم؛ تأمین هدف مشروع.....	۲۵۵
گفتار دوم: زمینه های محدودیت های حق بر آزادی دینی	۲۵۶
مبحث اول: امنیت عمومی	۲۵۶
مبحث دوم؛ نظم عمومی	۲۶۱
مبحث سوم؛ بهداشت و سلامت عمومی	۲۷۴
مبحث چهارم؛ اخلاق عمومی.....	۲۸۴
فصل دوم: تعارض آزادی دینی با حقوق و آزادی های بنیادین دیگران و حاشیه تفسیر	۲۹۷
گفتار اول: تحلیل محدودیت آزادی دینی از منظر تعارض حق ها.....	۲۹۷
مبحث اول: جایگاه حمایت از حقوق و آزادی دیگران.....	۲۹۸
مبحث دوم: تفسیری متعادل برای حق های متعارض	۳۰۰

بند اول: مفهوم تعارض حق‌ها و رویکرد تحديد حق بر آزادی دینی.....	۳۰۰
بند دوم: سلسله مراتب حق‌ها و راه کار حل تعارض آنها.....	۳۱۰
گفتار دوم: مصاديقی از تعارض حق بر آزادی دینی با حقوق و آزادی دیگران	۳۲۰
مبحث اول: توهین به اديان.....	۳۲۰
بند اول: نيم‌نگاهی به تراحم تاریخی آزادی بیان و آزادی دینی.....	۳۲۱
بند دوم: توهین به اديان در اسناد و رویه قضایي نهادهای اروپایي	۳۲۲
بند سوم: توهین به اديان از منظر نهادهای سازمان ملل	۳۳۱
بند چهارم: توهین به اديان در قوانین و رویه برخی دولت‌ها و کتاب مقدس	۳۳۳
بند پنجم: پاسخی به چالش‌های حق بر نقد عقاید و احکام دینی	۳۳۸
بند ششم: نقد معیار حفانیت دینی برای ارزیابی توهین به اديان و یا مقابله با آن	۳۴۱
بند هفتم: نیم نگاهی به توهین به مقدسات اسلامی در سال‌های اخیر و ارائه راه کار	۳۴۲
مبحث دوم: مقابله با تروریسم و تحديد آزادی دینی.....	۳۵۲
گفتار سوم: دکترین «حاشیه تفسیر» و محدودیت‌های حق بر ابراز آزادی دینی	۳۶۳
مبحث اول: مفهوم و پیشینه دکترین «حاشیه تفسیر» در پرتو آزادی دینی.....	۳۶۴
مبحث دوم: علل پذیرش «حاشیه تفسیر»	۳۷۰
مبحث سوم: شروط اعمال «حاشیه تفسیر».....	۳۷۶
مبحث چهارم: آثار پذیرش دکترین «حاشیه تفسیر»	۳۷۷
مبحث پنجم: چالش‌های ایده حاشیه تفسیر	۳۷۷
مبحث ششم: حاشیه تفسیر و آزادی دینی، در رویه اخیر دیوان حقوق بشر اروپایي	۳۸۰
نتیجه بخش دوم.....	۳۸۲
نتیجه پایانی	۳۸۳
فهرست منابع	۳۹۸

مقدمه :

الف) تبیین موضوع و انگیزه انتخاب آن

دین به عنوان هدیه‌ای الهی همیشه راهنمای کاروان بشریت به سوی سعادت بوده، اما مذاهب و اختلافات عقیدتی و یا مقابله با آنها، در کنار فوائد بسیار آنها، منشأ رنج‌ها و درگیری‌های متعددی نیز شده‌اند، به حدی که گویا تبعیض و آزار بر اساس مذهب، قرین و همراه جامعه بشری گردیده است.^۱ البیزایت بنیتو در مطالعه خود پیرامون نابرداری دینی می‌گوید: تاریخ مملو از سرگذشت نابرداری‌های مذهبی است؛ جنگ‌های سی ساله در قرن هفدهم، جنگ‌های بین مسلمانان و مسیحیان در قرون شانزدهم، جنگ‌های سی نهم و ... از نمونه‌های تاریخی آن است، و در دوران معاصر نیز انسان‌ها از رنج ناشی از نابرداری مذهبی در امان نیستند.^۲ به عنوان مثال، پس از فجایع جنگ جهانی دوم، در سوری و کشورهای شرقی، آزار مذهبی با نام سیاست‌های ایدئولوژیک در جهت مقابله با مذهب، به بیداد علیه متدينان انجامید.^۳

همچنان که تفسیر غلط از محتوای دین، مصیبت‌های فراوانی را به ارمغان آورده است؛ گزارشگر ویژه ملل متحد در موضوع محو اشکال نابرداری و تبعیض دینی، خبر از صدور سه حکم از سوی ملا محمد عمر، فرمانده طالبان در افغانستان، بر اساس تفسیر وی از شریعت اسلام، داده است: حکم هشتم ژانویه ۲۰۰۰ مبنی بر مجازات مرگ برای مرتدان و مجازات پنج سال حبس برای هر کس که نوشته‌ای علیه اسلام را در اختیار داشته باشد، حکم ۲۶ فوریه ۲۰۰۱ مبنی بر تحریب مجسمه‌ها و آثار باستانی مربوط به غیرمسلمانان از جمله مجسمه‌های بودائیان در بامیان، فرمان

^۱- قران کریم نمونه‌های متعددی از درگیرهای دینی را نقل می‌کند. رک برروج(۸۵) آیات ۴-۸ /آل عمران(۳) ۱۱۸(۱۱).

^۲- Elizabeth Odio Benito, 'Elimination of All Forms of Intolerance and Discrimination based on Religion or Belief, Study of the current dimensions of the problems of intolerance and of discrimination on grounds of religion or belief': UN Doc. E/CN.4/Sub.2/1987/26, 31 Aug. 1986, Para. 157 cited in Karen Musalo, *Claims for Protection Based on Religion or Belief:Analysis and Proposed Conclusions*, Geneva, Department of International Protection UN High Commissioner for Refugees, 2002, p.2.available at <http://www.unhcr.org>

^۳- UN Doc. A/53/279, 24 Aug. 1998, para. 85(a).

می ۲۰۰۱ مبنی بر لزوم پوشش ویژه و استفاده از علائم خاص، برای غیرمسلمانان. گزارشگر ویژه از فرمانده عالی طالبان می‌خواهد از صدور این فرمان پرهیز کند؛ زیرا این فرمان علاوه بر ماهیت تبعیض‌آمیز خود مخالف با قواعد حقوق بشری بین‌المللی مبنی بر ممنوعیت رفتار تبعیض‌آمیز با اقلیت‌ها است. گزارشگر ویژه معتقد است این اقدامات، به کارگیری مذهب برای اغراض سیاسی و تاریک اندیشی و مخالفت با علم و معرفت^۴ است؛ تصویر منفی طالبان از اسلام نه تنها معرف ناپسندی برای دین، بلکه خیانت و توهین آشکار به اسلام است.^۵

بنیتو می‌گوید: آشکال مختلف تبعیض دینی، علی مرکب، چند وجهی و پیچیده دارند؛ گاهی مذهب پیرایه‌ای برای تعصباتی می‌شود که ذاتا هیچ ارتباطی با دین ندارند؛ علی چون عوامل تاریخی، فرهنگی، اجتماعی و یا عینی، محرک‌های اصلی و واقعی خصوصیت و تنفر می‌شوند و آنها، موجب درک و برداشت‌هایی از آموزه‌های دینی می‌گردند و دینداران مذهب را به گونه‌ای تفسیر می‌کنند که موجب نابردباری و پیش‌داوری می‌گردد. همچنان که محدودیت علیه حجاب اسلامی در فرانسه و ترکیه و برخی دیگر دولت‌ها و تشویه چهره اسلام با نام تروریسم و ضدیت با حقوق بشر، از دیگر مصائب دوران ماست که به عنوان سکولاریسم و مردم‌سالاری ترویج می‌شوند.

گزارش‌های گزارشگر ویژه ملل متحده حاکی از آمیختگی زمینه‌های قومی، ملی و مذهبی در تعددی علیه اقلیت‌ها و زنان است.^۶ اختلاف صاحبان ادیان و مذاهب و یا اختلافات ناشی از مذهب می‌توانند موجب اختلافات بین کشورها و یا تخاصم بین طرف‌های داخلی، چون اقوام و گروه‌ها گردند؛ و یا به صورت اختلافات بین ادیان مستقل، و یا بین شاخه‌ها و شعب یک دین، و یا آمیخته‌ای از اختلاف بین ادیان و فرقه‌های درون دینی^۷ گردند. افزون بر این، امروزه تبعیض‌ها و آزارهای دینی تنها ناشی از مسائل و یا ناهنجاری‌های دینی نیست بلکه، عوامل غیرمذهبی به همراه نابردباری‌های دینی، آمیخته‌ای را برای اعمال آزارهای دینی و تبعیض فراهم ساخته‌اند.^۸

مذهب یا دین، بیانگر تلقی انسان از مفهوم زندگی، و رابطه انسان با جهان و ارتباط انسان با وجودی مقدس و متعالی، چون خداوند، است. دین نه تنها در اندیشه و وجودان انسان، بلکه به اختلاف و متناسب با محتوای ادیان، در بیشتر و یا تمامی ارکان زندگی فردی و جمعی موثر است. از طرفی، چون اندیشه و اعتقاد مذهبی را نمی‌توان از رفتار مبتنی بر دین منفک کرد، آزادی دینی، هم باورهای انسانی و حوزه وجودانی، یعنی حق انتخاب، حفظ، تغییر و یا انصراف آزادانه از یک دین را در بر می‌گیرد؛ و هم جنبه‌های رفتاری و وجه بیرونی و آئینی دین و دینداری، از جمله انجام مراسم و

⁴- Obscurantism

⁵- UN Doc. A/56/253,31 Jul. 2001, paras.26-30. available at <http://daccessdds.un.org/doc/UNDOC/GEN/N01/483/85/PDF/N0148385.pdf?OpenElement>

⁶- Elizabeth Odio Benito, op.cit., para.163. Karen Musalo, op.cit , p.4.

⁷- UN Doc. E/CN.4/2000/65, 15 Feb. 2000, paras. 173-175/ UN Doc. E/CN.4/2001/63, 13 Feb. 2001, para. 181-188., UN Doc.E/CN.4/1999/58, 11 Jan. 1999, para. 115(e).

⁸- Inter-religious disputes, Intra-religious disputes and Inter-religious and Intra-religious disputes

⁹- UN Doc. A/54/386, 23 Sept. 1999, para. 129.

¹⁰- See Racial Discrimination and Religious Discrimination: Identification and Measures, UN Doc. A/CONF.189/PC.1/7, 13 Apr. 2000, para. 123.

آئین‌های مذهبی و یا حق سازماندهی نهادهای دینی و حتی تشکیل دولت مذهبی و نحوه تعامل با سایر دولتها و ملل را شامل می‌شود؛ در نتیجه، حق برخورداری برابر از آزادی مذهبی باید توانان، در دو حوزه اندیشه و رفتار، فردی و یا جمعی، اکثریتی و یا اقلیتی، اعتقادی، حقوقی و یا سیاسی؛ ملی و یا بین‌المللی تضمین شود، تا بر اساس انتخاب آزادانه انسانی، دین، جایگاه خود را در درون و بروون انسان، گروههای مذهبی ملی و فرامرزی و یا جامعه جهانی، در فضایی فارغ از تخاصم، تحریر و یا تبعیض بازیابد. از این رو، «تبیعیض میان انسان‌ها بر مبنای دین یا عقیده، بی‌حرمتی به کرامت انسانی و انکار اصول منشور ملل متحد است»^{۱۱} و باید به عنوان نقض حقوق بشر و آزادی‌های بنیادین که در اعلامیه جهانی حقوق بشر و به تفصیل در میثاق‌های بین‌المللی مربوط به حقوق بشر اعلام شده، و به عنوان مانعی در برابر روابط دوستانه و مسالمت‌آمیز بین ملت‌ها، محکوم شود.^{۱۲} ارزش این آزادی تا حدی است که به عنوان یکی از چهار ارزش بنیادین قواعد مدرن حقوق بشری مندرج در اسناد بین‌المللی شناخته شده‌است.^{۱۳}

دیوان اروپائی حقوق بشر معتقد است: آزادی اندیشه، وجود و مذهب یکی از اسطوانه‌های جامعه مردم‌سالار است. این آزادی، در بعد مذهبی خود، یکی از حیاتی‌ترین عناصر تشکیل دهنده هویت دین‌مداران و تصویر آنان از زندگی است، و در عین حال برای ملحدان، شکاکان در وجود خداوند، شکاکان در دین و بی‌تفاوت‌ها، غنیمتی ارجمند است؛ کثرت‌گرایی از مردم‌سالاری جدایی‌ناپذیر است و مردم‌سالاری قرن‌ها مقصد و آرزوی انسان‌ها بوده‌است.^{۱۴}

آزادی دینی حقیقی بسیار گسترده است که حوزه‌های متعددی از حیات روحانی، فردی، اجتماعی و جهانی انسان‌ها را در بر می‌گیرد، و در عمل، همراه با بسیاری از دیگر حقوق اساسی و آزادی‌های بنیادین بشری تحقق می‌یابد و یا در تزاحم با آنان واقع می‌شود. از سویی دیگر، تنوع عقاید و مذاهب و دیدگاه‌های مختلف راجع به جایگاه مذهب در زندگی بشری، بر چالش بررسی آزادی دینی می‌افزاید. شناخت جایگاه آزادی دینی در حقوق بین‌الملل و این مسئله که چگونه مذهب مورد حمایت حقوق بین‌الملل قرار می‌گیرد و یا چگونه در جهان متکثر کنونی عملی و یا محدود می‌گردد از سؤال‌های اساسی و کاربردی دوران ماست؛ زیرا ادیان محور مباحثت کثرت فرهنگ‌ها^{۱۵} و برخورد دیدگاه‌ها و گرایش‌های گوناگون در سطح ملی و بین‌المللی شده‌اند؛ که مسئله حجاب در فرانسه و ترکیه نمونه‌ای از آن است.^{۱۶}

^{۱۱}- ممنوعیت تبعیض بر اساس دین در مواد ۱(۱)، ۱۳(۱)، ۱۳(۳)، ۵۵(ج) و ۷۶(ج) منشور ملل متحد آمده‌است.

^{۱۲}- ماده ۳ اعلامیه ۱۹۸۱ مجمع عمومی راجع به محظوظ اشکال نابدبازی و تبعیض بر اساس دین و عقیده.

^{۱۳}- این چهار حق بنیادین؛ رهایی از فقر، رهایی از ترس، آزادی عقیده و آزادی بیان هستند؛ و ظاهرا منشأ آنها اهدافی است که فرانکلین روزولت برای جهان پس از جنگ جهانی دوم ترسیم کرده‌است. رک Jonathan Cooper, *Countering Terrorism, Protecting Human Rights: A Manual*, OSCE Office for Democratic Institutions and Human Rights (ODIHR), Warsaw, 2007, p.16. available at : www.osce.org/odihr

^{۱۴}- Kokkinakis v. Greece. Application No. 14307/88 (Ser. A) No. 260-A ECtHR, (1993), Para. 31.

^{۱۵}- Multiculturalism

^{۱۶}- Paul M. Taylor, *Freedom of Religion: UN and European Human Rights Law and Practice*, New York, Cambridge University Press, 2005, p. ix.

باید توجه داشت که با وجود ماهیت به هم پیوسته حقوقی بشری و گستره دین، حق بر آزادی ابراز مذهب و عقیده نمی‌تواند فارغ از سایر قواعد مندرج در استناد حقوق بشری، چون قواعد مربوط به آزادی بیان و آزادی‌های جمعی و یا فردی دیگر، ملاحظه یا ارزیابی شود. به همین سبب، نهادهای قضایی و شبہ‌قضایی در بررسی نقض حق بر آزادی دینی با وجود اهمیتی که برای حق بر آزادی دینی پذیرفته‌اند، گاهی بر مواد مربوط به این آزادی تکیه نکرده، بلکه دیگر حقوقی بشری را مطمح نظر قرار داده‌اند.^{۱۷} این آمیختگی از طرفی بررسی این حق را مشکل می‌کند و از طرفی راه را برای شناخت عینی مذهب، در واقعیت حیات بشری، باز می‌کند و محقق را از شعار حمایت از آزادی و حقوق بشر، به ملاحظه رویه عملی دولتها و نهادهای بین‌المللی و منطقه‌ای می‌کشاند. شاید کمتر حقی از حقوق بشری، این چنین پرچالش و درآمیخته با تمامی حقوقی انسانی و واقعیت‌های زندگانی و گرفتار تکثیر دیدگاهها و تفاوت دولتها در نگرش به مذهب است. به گونه‌ای که گروهی دین را راه نجات و تعالی انسان و عامل به سامان آمدن دنیا و آخرت جامعه بشری، و دسته‌ای آن را علت تخدیر و انحطاط بشریت می‌دانند. گروهی مردم‌سالاری دینی و جمعی تقابل مذهب با مردم‌سالاری و مناسبت دین‌جدایی با مردم‌سالاری را مسلم می‌شمارند. بسیاری از شاخه‌های حقوق بین‌الملل، همچون حقوق بشر، حقوق بشردوستانه، حقوق کیفری بین‌المللی، حقوق مخاصمات و دیگر موارد، درگیر شناخت جایگاه صحیح این حق هستند. از طرفی دینداری و پایبندی به قواعد شرعی به‌خصوص، ادعای حقانیت دینی در کنار احترام به کرامت انسانی و حقوقی بشری به‌ویژه، انتخاب و تغییر مذهب و عمل به مفاد مذاهب گوناگون و متضاد، چالشی است که پاسخ به آن جز با شناخت صحیح از حق بر آزادی دینی در واقعیت حقوقی و حقیقی آن میسر نیست.

این چالش باعث شده‌است که نهادهای مرتبط با ملل متحده، شورای اروپا، ایالات متحده آمریکا،^{۱۸} دولتها، سازمان‌های غیردولتی، نهادهای دینی و محققان در سال‌های اخیر قرن پیشین و در هزاره سوم، به این حق و نحوه اجرای آن و تعیین جایگاه آن، با توجه به اعتقادات خویش و به علل متفاوت مذهبی، سیاسی و حقوقی، همت گمارند. تمامی این امور و پیش‌آمدۀایی چون موضع برخی دولتها در قبال اسلام پس از واقعه ۱۱ سپتامبر، توهین به مقدسات، تحقیر ادیان، مقابله با حجاب و نمودهای مذهبی، إسناد اسلام به نایربداری دینی، انگیزه شد که نگارنده به عنوان متعلم علوم دینی و حقوق بین‌الملل به شناخت و تحقیق در این موضوع علاقه‌مند شده و با وجود درک مشکل بودن این عرصه، در شناخت و تبیین آن تلاش نماید. زیرا با تمام اهمیت این حق، همان‌گونه که برخی در نتیجه بررسی ماده ۱۸ اعلامیه جهانی حقوق بشر گفته‌اند: «انسان مجبور می‌شود که به این نتیجه تن دهد

^{۱۷}- از این دست می‌توان از رأی (Hoffmann v. Austria) (1993) نام برد. ر.ک:

OSCE/ODIHR Advisory Panel of Experts on Freedom of Religion or Belief in Consultation with European commission for Democracy Through Law, **Guideline for Review of Legislation Pertaining to Religion or Belief**, Edinburgh, 2004, p. 9. available at : www.osce.org/odihr

^{۱۸}- See "International Religious Freedom Act of 1998" and United States Commission on International Religious Freedom in www.uscirf.gov

که حق بر آزادی دینی یکی از ضعیف‌ترین حقوق بشری منعکس در مواد ۳ تا ۱۸ اعلامیه جهانی حقوق بشر- از منظر شناسایی و اجرا - است.^{۱۹}

پیشنه و حوزه قواعد بین‌المللی

در دوران معاصر^{۲۰} آزادی دینی ابتدا در منشور ملل متحده با عنوان احترام به حقوق بشر برای همگان فارغ از تبعیض دینی جلوه‌گر می‌شود. گرچه ماده ۲ کنوانسیون منع ژنو سید، نابودی گروه‌های مذهبی را یک روز پیش از صدور اعلامیه جهانی حقوق بشر مورد توجه قرار داد، اما اعلامیه، اولین سند بین‌المللی است که این حق را به عنوان «حق بر آزادی اندیشه، عقیده و دین» شناسایی و تبیین نمود.^{۲۱} سپس این حق در تمامی اسناد اصلی حقوق بشری بین‌المللی و منطقه‌ای^{۲۲} به عنوان یک حق بنیادین، مورد تصریح و یا اشاره قرار گرفت.^{۲۳} در این میان، از اسناد بین‌المللی، ماده ۱۸ میثاق حقوق مدنی و سیاسی، اعلامیه محو تمامی اشکال نابدبازی و تبعیض بر اساس دین و عقیده مصوب ۱۹۸۱ مجمع عمومی و قطعنامه ۲۰۰۵/۴۰ کمیسیون حقوق بشر^{۲۴} و از اسناد منطقه‌ای، ماده ۹ کنوانسیون اروپایی نقش محوری دارند؛ و بسیاری از تأثیفات پیرامون فراهم‌سازی این اسناد و یا شرح آنها متمرکز شده‌اند. در این میان، مطالعه کریشتی‌سومی که در سال ۱۹۶۰ منتشر گردید و بعد توسط بنیتو

^{۱۹} -R. B. Lillich, "Civil Rights" in T. Meron (ed), **Human Rights in International Law: Legal and Policy Issues**, Oxford, Clarendon Press, 1984, p. 160.

^{۲۰} - راجع به سابقه آزادی دینی پیش از منشور رک

Arcot Krishnaswami, 'Study of Discrimination in the Matter of Religious Rights and Practices' UN Doc. E/CN.4/Sub.2/200/Rev. 1 (1960), reprinted in Tad Stahnke and J. Paul Martin (eds.), **Religion and Human Rights: Basic Documents**, Center for the Study of Human Rights Columbia University, 1998, pp. 2-12. / Malcolm Evans, **Historical Analysis of Freedom of Religion or Belief as a Technique for Resolving Religious Conflict**, in Tore Lindholm, W. Cole Durham, Gr. And Bahia G. Tahzib-Lie (eds.), **Facilitating Freedom of Religion or Belief: A Deskbook**, Leiden, Martinus Nijhoff Publishers, 2004, pp. 1-13.

²¹ - Universal Declaration of Human Rights, UNGA res. 217A(III), 10 Dec. 1948, art.18 [hereinafter "Universal Declaration" or "UDHR"]

^{۲۲} - به عنوان نمونه رک:

Art. 9 of the European Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, 213 U.N.T.S. 222 (entered into force Sept. 3, 1953) [hereinafter ECHR]; art. 12 of the American Convention on Human Rights, O.A.S. Treaty Series No. 36, 1144 U.N.T.S. 123 (entered into force July 18, 1978); art. 8 of the African Charter on Human and Peoples' Rights, adopted June 27, 1981, O.A.U. Doc. CAB/LEG/67/3 Rev.5, 21 I.L.M. 58 (1982) (entered into force Oct. 21, 1986); Principle VII of the Final Act of the Conference on Security and Cooperation in Europe (Helsinki Accords) (adopted Aug. 1, 1975).

^{۲۳} - جهت شناسایی و مطالعه این اسناد رک

Stahnke and J. Paul Martin (eds.), op.cit. / Bahiyyih G. Tahzib, **freedom of Religion or Belief: Ensuring Effective International Legal Protection**, The Hague, Martinus Nijhoff Publishers, 1996/ Tore Lindholm, W. Cole Durham, Gr. And Bahia G. Tahzib-Lie (eds.), op.cit., pp. 873- 946./ <http://www1.umn.edu/humanrts/edumat/studyguides/religion.html/> and <http://www.religlaw.org>

²⁴ - International Covenant on Civil and Political Rights, UNGA res. 2200A(XXI), 23 Mar. 1976, art. 18 [hereinafter 'ICCPR']; Declaration on the Elimination of All Forms of Intolerance and Discrimination Based on Religion or Belief, UNGA res. 36/55, 25 Nov. 1981, [hereinafter 'Declaration1981']; Commission on Human Rights resolution 2005/40 on Elimination of all forms of intolerance and of discrimination based on religion or belief UN Doc. E/CN.4/RES/2005/40 or UN Doc. A/C.3/61/L.25 [hereinafter resolution 2005/40]

تکمیل شد نقش عمدہ‌ای در تدوین اسناد و تأثیفات بعدی پیرامون آزادی دینی داشته است. مجمع عمومی در سال ۱۹۶۲ بر اساس اصولی که کریشناسوامی فراهم آورده بود، تصمیم داشت که در کنار تهیه یک کنوانسیون راجع به تعییض نژادی یک کنوانسیون مستقل نیز راجع به محظوظ نابرداری دینی فراهم آید و جنبه‌های مختلف آزادی دینی را پوشش دهد، ولی به سبب حساسیت این مسئله و مخالفت‌های موجود، این مهم هرگز تحقق نیافت؛ و ثمرةً این تلاش به صدور اعلامیه ۱۹۸۱ منتهی گشت که از کامل‌ترین اسناد در زمینه این حق است، و به نحوی مفاد اسناد پیش از خود را شامل می‌گردد.^{۲۵} با صدور قطعنامه ۱۹۸۶/۲۰ در دهم مارس، کمیسیون حقوق بشر، نهاد گزارشگر ویژه را برای بررسی رخدادهای مخالف اعلامیه ۱۹۸۱ و ارائه توصیه و راهکارهای مقابله با آنها تأسیس نمود.^{۲۶} مجموعه گزارش‌های سه گزارشگر ویژه‌ای که تا به حال فراهم آمده‌است، نه تنها بیانگر وقایع خارجی، شکایات و گزارش بازدید از کشورها است که بیانگر نقض این حق در کشورها، اعم از کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه، در سطح عمومی و نیز نسبت به گروه‌های آسیب‌پذیر است، بلکه حاوی نکات حقوقی قابل توجه، قابل نقد و ارزشمندی است.^{۲۷} در حقیقت، می‌توان اقدامات گزارشگر ویژه را متمم عملکرد کمیته حقوق بشر در زمینه آزادی عقیده و مذهب دانست. همچنان که اعلامیه مذکور می‌تواند راهنمایی جهت ارزیابی ماده ۱۸ میثاق حقوق مدنی و سیاسی تلقی گردد.^{۲۸} آراء و توصیه‌های کمیته حقوق بشر، نهادهای اروپایی، بهویژه کمیسیون و دیوان اروپایی حقوق بشر، و برخی دیگر نهادهای بین‌المللی و منطقه‌ای و نیز قوانین و آراء محاکم داخلی کشورها زمینه‌های مناسب و انبوهی را برای تحقیق در این زمینه فراهم آورده است. نویستندگان متعددی با دیدگاه‌های مختلف و با انگیزه‌های دینی و حقوقی؛ مقالات، و کتاب‌هایی را در این زمینه و یا بخشی از آن، تدوین کرده‌اند. در کشور ما نیز تأثیفات اندکی در برخی جنبه‌های این حق تهیه و یا منتشر شده‌اند،^{۲۹} ولی فاقد پوشش کامل نسبت به مباحث اصلی این حق و نیز تحلیل لازم در مورد اسناد، آراء و احکام بوده‌اند.

^{۲۵} - See Natan Lerner, *Defining the Nature and Minimum Standards of Freedom of Religion or Belief*, in Tore Lindholm, W. Cole Durham, Gr. And Bahia G. Tahzib-Lie (eds.), op.cit., pp. 63- 83./ John Witte, Jr., *Introduction: The Foundations and Frontiers of Religious Liberty*, Emory International Law Review, Vol. 21, Issue 1, 2007, pp. 2-4.

^{۲۶} - CHR Res. 1986/20,42 UN ESCOR Supp. (No.21) at 66, UN Doc. E/CN.4/1986/65 (1986).

^{۲۷} - نام این گزارشگر در ابتدا گزارشگر ویژه نابرداری مذهبی بود و از سال ۲۰۰۰ به گزارشگر آزادی عقیده و مذهب، تغییر نام داد. تا کنون سه تن بر این امر گمارده شده‌اند؛ آقای آنجلو دالمدیا ریبرو (اهل پرتغال) از سال ۱۹۸۶ تا ۱۹۹۳، آقای عبدالفتاح غمر (اهل تونس) از سال ۱۹۹۳ تا ۲۰۰۴ و خانم اسماء جهانگیر (اهل پاکستان) از سال ۲۰۰۴ به بعد. رک

<http://www2.ohchr.org/english/issues/religion/index.htm>

^{۲۸} - رک. سمینار ملل متحد راجع به ترغیب تفاهم، نابرداری و احترام در امور راجع به آزادی مذهب و عقیده؛ UN Doc. ST/HR/SER. A/16 (1986), para. 93.

^{۲۹} - برای نمونه رک محمد حسین مظفری، نابرداری مذهبی؛ بررسی و نقد اعلامیه امضاء نابرداری مذهبی، تهران، اندیشه معاصر، ۱۳۷۶ / سید محمد قاری سید فاطمی، حقوق بشر در جهان معاصر، دفتر دوم؛ جستارهایی تحلیلی از حق‌ها و آزادی‌ها، تهران، شهر دانش، ۱۳۸۸، صص ۱۶۵-۱۶۶.

سوال تحقیق:

سوال اصلی این است که جایگاه حق بر آزادی دینی در حقوق بین‌الملل معاصر بر اساس اسناد و رویه بین‌المللی چیست؟ و برخی سوال‌های فرعی عبارتند از: چیستی و ویژه‌گی‌های حق بر آزادی دینی در حوزه درونی و حوزه بیرونی آن، نحوه ارتباط حوزه درونی و حوزه بیرونی این حق، شناسایی و تبیین مصادیق مهم نقض آزادی دینی در دو حوزه پیش‌گفته، جایگاه رواداری دینی در فقه اسلامی به عنوان یک نظام مطرح در حوزه آزادی دینی، انواع، شیوه‌ها و محدودیت‌های حق بر آشکارسازی و اجرای مذهب، چگونگی تقابل سایر حقوق و آزادی‌ها با آزادی دینی و راه حل این تعارض‌ها و راه‌کار و نحوه مداخله دولتها در آزادی دینی.

فرضیه:

با وجود تلاش‌های پی‌گیر در زمینه تثبیت و تبیین حق بر آزادی دینی در اسناد و رویه بین‌المللی، این حق هنوز با ابهام در حوزه وجودی و درونی و در مرحله ابراز و عمل به مفاد دین، و حوزه صلاحیت دولتها در محدودسازی آن مواجه است، و تأثیر پیش‌فرض‌های دینی در رویه نهادهای قضایی اروپایی قابل مشاهده است. از نظر اسلامی، گرچه آراء برخی فقیهان در تضاد با برخی از جلوه‌های این حق به‌ویژه در حوزه تغییر دین است، ولی بر اساس ادله قرآنی و روایی می‌توان آزادی دینی را در حد پذیرفته‌ای اثبات نمود.

روش تحقیق:

این تحقیق به شیوه توصیفی تحلیلی و با استفاده از منابع کتابخانه‌ای اعم از اسناد، آراء، گزارش‌ها، کتب، مقالات چاپی و اینترنتی انجام یافته است. به این نحو که ابتدا با مراجعه به اسناد و تألیفات مربوط، موضوع مورد بحث شناسایی و تبیین شده است. با وجود کثرت اسناد، گزارش‌ها، آراء نهادهای مختلف منطقه‌ای و بین‌المللی سعی شده تمامی موارد ممکن با استفاده از منابع اصلی، مطالعه و تنها موارد مهم‌تر با توجه به مقصد بحث جمع‌بندی و ارائه گردد، به این جهت که سعی نگارنده ارائه مطلب در صحیح‌ترین و کامل‌ترین وجه ممکن آن بوده، با توجه به محدودیت رساله، به هیچ وجه کلیه منابع مطالعه شده ارجاع و یا نقل نشده‌اند. با توجه به محدودیت‌های موجود، در اسناد، آراء و اقوال، زمان بسیاری صرف شده تا اصل آنها مورد مطالعه و برداشت قرار گیرد؛ و به هیچ وجه رأی، یا سند و یا دیدگاهی از متون موجود کپی‌برداری نشده است. به عنوان مثال بیش از دویست رأی نهادهای اروپایی حقوق بشری که مستقیماً و یا غیرمستقیم در ارتباط با موضوع بوده مورد بررسی قرار گرفته است. در صورتی که به خاطر محدودیت‌های اینترنتی و مشابه آن، سندی قابل دسترس نبوده از منبع دیگر و با رعایت امانت و نقل واسطه، رأی یا سند مزبور نقل شده است. در میان منابع موجود، دیدگاه‌های نویسنده‌گان مطرح، آراء نهادهای اروپایی حقوق بشری، توصیه‌ها، آراء و تفاسیر عام نهادهایی چون کمیته حقوق بشر، گزارش‌های گزارشگران ویژه در اولویت تبعیق قرار داشته‌اند.

در مقام تحلیل آراء، پس از آموختن شیوه‌های تحلیل حقوقی از کتب و اسناد مربوط، هیچ نظری بدون تحلیل مورد پذیرش قرار نگرفته و سعی شده در هر حوزه با توجه به اسناد و رویه موجود در همان حوزه

دیدگاه‌های موجود نقد و بررسی و در آن حوزه ارائه نظر شود. در حوزه اسلامی ضمن مطالعه و بررسی آراء فقیهان بزرگ، با توجه به این که رساله حاضر یک رساله فقهی نبوده، این آراء مستقیماً نقل نشده مگر در مواردی که نظر خاصی مورد استناد قرار گرفته است. چون در هیچ یک از جنبه‌های حقوقی و فقهی بنا بر تقليد نبوده است، به مستندات اصلی رجوع شده و آنها مورد بررسی قرار گرفته و تها به اشاره به مستند دیدگاه ارائه شده در متن و یا زيرنويس، اكتفا شده است. اين شيوه، به علت محدود بودن رساله و اهتمام به ارائه جنبه‌های مختلف موضوع صورت گرفته است. به همين سبب، در مواردی يافتن سند، آيه و یا قول ارائه شده و تحليل آنها ساعتها وقت گرفته است در حالی که خواننده رساله، تنها یک يا چند سطر کوتاه از نتایج آن را ملاحظه می‌نماید. به عنوان مثال، علاوه بر موارد موجود در کتب مربوط، يک بار قران‌کريم از دیدگاه آزادی ديني به دقت مطالعه و آيات مربوط جمع‌بندی شده‌اند و روایات مربوط نيز بررسی شده، گزارش‌های متعدد گزارشگر ویژه مطالعه و دسته‌بندی شده، تا در مقام ارائه نظر؛ آزادانه، علمی، آگاه و در عین حال فارغ از تأثير آراء دیگران بتوان به عنوان يک مسلمان ايراني آشنا به مباحث، ارائه نظر نمود.

بديهی است، حوزه آزادی مذهب بسياري از ديگر شاخه‌های حقوق؛ چون حقوق اساسی، جزا و خصوصی و نيز علوم ديگر را در برمي گيرد، به همين سبب، با توجه به عنوان رساله و حوزه تخصصي، تنها سعى شده به مباحث اصلی و مربوط با حقوق بين الملل پرداخته شود. در اين حوزه نيز مسائل مهم‌تر و متناسب با حجم رساله گزينش شده است و برخی از حوزه‌های بحث، مانند آزادی ديني و حقوق زن على رغم وقت زيادي که تگارنده صرف آن نموده است در نسخه نهايی درج نشده است. اميدوارم اين گونه مباحث فراهم آمده، به طور مستقل در صورت مقالاتي ارائه گردد.

سازماندهی تحقیق

بر اساس تقسیم پذیرفته ثنایی، در تدوین رساله‌های علمی، رساله حاضر به دو بخش اصلی، و هر بخش به دو فصل تقسیم شده است. زیرا، شناخت و تبیین آزادی دینی منوط به شناخت دو مرحله اصلی این حق است. نخست، شناخت مفهوم حق بر آزادی دینی، حوزه ذاتی شمول و نحوه ابراز این حق و دیگری حدود عرضی و قابل اعمال نسبت به اجرای این حق. به این سبب، بخش اول، بيانگر مفهوم آزادی دینی، حوزه شمول این حق و شيوه‌های ابراز آن است، و در بخش دوم، حدود اين حق بحث و تحليل می‌شود. از اين رو که حوزه ذاتی آزادی دینی، به دو شعبه آزادی درونی و آزادی ابراز حق تقسيم می‌شود؛ فصل نخست از بخش نخستین، در دو گفتار، ابتدا به تبیین مفهوم آزادی دینی و سپس به بيان و تحليل حوزه درونی آن می‌پردازد، و فصل دوم از بخش نخست، در دو گفتار، ابتدا به منابع حق بر ابراز دين و انواع ابراز آن توجه می‌نماید و در گفتار دوم به شيوه‌های ابراز دين در عمل، می‌نشيند، در اين گفتار بسياري از شيوه‌های پرچالش عصر ما تحليل می‌شوند. در بخش دوم، به اين سبب که حدود آزادی دینی منوط به شرایط و زمينه‌های ویژه‌ای است که بدون شناخت و تحليل آنها نمی‌توان به حق بر ابراز دين در عمل پی برد، در دو فصل، حدود آزادی ابراز و اجرای آزادی دینی تحليل شده است. در فصل نخست، در دو گفتار، ابتدا به شرایط ايجاد محدوديت بر آزادی دینی و سپس به بحث زمينه‌های محدوديت حق بر آزادی دینی خواهيم پرداخت. از اين جهت که يكی از

زمینه‌های محدودیت بر اعمال این حق، تزاحم با حقوق و آزادی‌های بنیادین دیگران است و بررسی برخی از مصادیق مهم این تزاحم، جایگاه این حق را در عمل روشن می‌نماید؛ در دو گفتار نخست فصل دوم، به بررسی تعارض آزادی دینی با حقوق و آزادی‌های بنیادین دیگران پرداخته‌ایم، به این نحو که در گفتار نخست، آزادی دینی از منظر تعارض و یا تزاحم حق‌ها تحلیل شده و در گفتار دوم نمونه‌های مهمی از تعارض حق بر آزادی دینی با حقوق و آزادهای دیگران شناسایی و تحلیل شده‌است. در نهایت از این رو که نقش دولتها با توجه به تفاوت فرهنگ‌ها، ادیان و نوع حکومت‌ها، در اجرای حق بر آزادی دینی و حمایت از آن سزاوار توجه ویژه است، در گفتار سوم از فصل نهایی رساله، «نظریه حاشیه تفسیر» تبیین و تحلیل شده‌است. و هر بخشی به نوبه خود به نتیجه‌های خاص و رساله به نتیجه نهایی ختم شده‌است.